

JUL I TROLLSKOGEN

Skrevet av Øystein Bjørheim

Nissen i trolls skogen

Det er lille julaften.
Tindrende stjerner skinner over hustakene.
Snøfugg daler i løse luften i lyset fra lyktestolpene.
Victor ligger i sengen sin, han smiler. Og drømmer.
I drømmen er Trolls skogen fylt opp med gaver og godterier.
Alle gavene er til ham.

Men så vrir han seg urolig i sengen.
Plutselig er det bare noen få gaver under treet, og da han åpner dem....
Det er ikke til å tro.

Først åpner han en stor pakke fra pappa.
Armene går som propeller, papiret fyker som en virvelvind.
Inni den store pakken ligger en liten eske.
Nå er han spent, kanskje det er en mobiltelefon?

Forsiktig åpner han esken. Ansiktet vrenger seg i sjokk.
- Er det noe galt? spør pappa, med munnen full av marsipangris.
Viktor forstår ingenting. Han har fått et eple, et grønt, glatt eple.
- Hvem ønsker seg eple til jul? sier Victor og ser skuffet ned i gulvet.
Han pakker opp enda en gave. Til Viktor fra mor, står det på en nydelig eske.
Igjen åpner han den forsiktig.

“Ææææsj!” “skriker han. “ Jeg tror jeg spyr”
Han kaster esken på gulvet. Det er rett og slett en hard, klumpete hundebæsj.
De andre kikker på ham med store øyne. Hva er det med Viktor?
Er han ikke fornøyd ?

Han får jo så mange fine gaver.
Han får en brukt underbukse, en halvspist sjokolade i et vakkert smykkeskrin, litt hår som katten har mistet, en gørrkjedelig bok uten bilder, en grøtsleiv som ikke er vasket. Hvorfor i alle dager har de gitt ham alt dette?
Og så bestefar Fiksemann da, som har gitt ham en rusten spiker.
Viktor begynner å gråte.
“Pssst!” “Pssst!”
Noe i veggen? En lyd fra gardinene?
En stemme myk som fløyel, høres i rommet.
Viktor setter seg opp. Dette er ikke en drøm.

JUL I TROLLSKOGEN

Skrevet av Øystein Bjørheim

Nissen i trollskogen

Men hvor kommer stemmen fra?
Han ser på gardinene – de kan jo ikke snakke.
Men har de ikke nettopp beveget seg?
Han trekker dynen over hodet igjen.

“Pssst”
“Viktor!”

Stemmen kommer fra fotenden av sengen.
Han kikker forsiktig frem og får øye på en liten nisse.
Viktor gisper og øynene blir store som suppetallerkener.
“Er du en nisse?” hvisker han.
Nissen nikker. “Jeg er en skogsnisse. Jeg bor i Trollskogen.”
Viktor stirrer forundret.
“Men hvorfor er du her?”

Nissen setter seg godt til rette i sengekroken.
“Jeg fløy forbi og så deg ynke deg som en gal sau. Du hadde et mareritt, ikke sant?” Viktor
nikker trist.
“Jeg drømte at jeg bare fikk tullegaver til jul, som epleskrott, hundebæsj og tøys og tull.”
Nissen bryter ut i latter og ruller rundt på gulvet.
“Beklager, Viktor, men det var virkelig morsomt!”
Viktor føler seg først litt irritert, men snart ler han med.
“Ja, kanskje det var litt morsomt likevel.”

Nissen tørker lattertårene og ser på Viktor med et lurt smil.
“Julen handler ikke bare om gavene, vet du. Noen ganger får vi kanskje ting vi ikke forventer, men det viktigste er å være glad for det vi har.

“Og husk, noen ganger kan selv de rareste gavene ha noe morsomt eller verdifullt i seg –
som latter eller gode minner.”

Viktor føler seg lettere i hjertet.
“Takk, nisse. Jeg skal huske det.”

“Nå må du sove, Viktor. I morgen er det julaften, og jeg lover deg at du vil få fine gaver –
men viktigst av alt, du vil ha en god dag sammen med de du er glad i.”

Viktor nikker og legger seg tilbake.

“God natt, nisse.”

“God natt,” hvisker nissen, og med et lite dryss stjernestøv forsvinner han ut av vinduet og
opp i nattehimmelen - på vei mot Trollskogen.